

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק מהגה"צ רבי יהודה מאנדרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת ראה תשפ"ו

יסוד בבטחון

זה לשונו הטהור של החזו"א באיגרותיו: העיקר להתרגל בזכירת האמונה שהכל בידי שמים. גם הצלחת הלימוד ועליה ביראה, וחביבין ישראל שאין צריי כים שליח, (ובאמת הוא פסוק מפורש בפרשת ואתחנן: 'ומי גוי גדול אשר לא אלוקים קרובים אליו כד' אלוקינו בכל קראנו אליו'). וכל בר נש בכחו למצא טוב ע"י תפלה, וד' מתאוה כביכול לת' פלתן של צדיקים. התפלה היא מטה עוז ביד כל אדם, וכל שישים האדם מב' טחו ית' כן יעלה וכן יצליח, ע"כ. (ח"א איגרת ב'). בדיוק מתאים לזה, מה שא' בדרך יקר סיפר בקו: יום אחד הוא מצא את עצמו עם 100 שח, שהוא היה צריך למקוה, ובזה נגמר כל הכסף שלו לאותו חודש. הוא פנה להשי"ת בתחינה, שי' שלח להם מה שהם צריכים. לא עבר הרבה זמן, ופתאום הביאה הביתה כסף ממקור לא צפוי, היא קיבלה השלמת משכורת מלפני כמה חדשים, די והותר להכל!

להיות חיובי - מקורות מהקדמונים

יחטא", ומיד (!) תהיה מדת הדין מתוחה כנגדו ונאבד, ולכן הודיעם משה רבינו כי הקב"ה רחמן מלא רחמים וכו' עכ"ד הנפלאים, ומדה טובה מרובה ממדת פורענות 500 פעמים!

מחשבות שליליות - רק יצר הרע!

מונח כאן לימוד כללי. יהודי צריך להיות מלא גאווה, עם בטחון בהשי"ת, ובכוחות הנפלאים שה' נתן לו. יש מצבים שאף שאין אנו חותכים את בשרינו, אבל בכל זאת אין אנו מעריכים את עצמינו מספיק. וזהו אותו רעיון של הגדידה של האמורים. הוא מבטל את עצמו בפני המצב! ה"פרומער יצה"ר" מזכיר לנו כסדר את חסרונותינו, וזהו ממש מעין גדידה,

לחתוך בבשר החי של הנפש שלנו!!!

אם כשאתה "חותך" בנפשך אתה מתע' לה עי"ז, מה טוב, אבל לרובינו, זהו עבירה חמורה. ככל שתחשוב טוב על עצמך, תגדל יותר.

תשנן לעצמך כל ימי חיידך!! (כעצת המשגיח רבי ירוחם זצ"ל) "בשבילי נברא העולם", או "בצלם אלקים ברא את האדם".

בספר הקדוש תומר דבורה (בפרק ה') כתב וז"ל: עיקר כניסת האדם אל סוד החסד, הוא לאהוב את ד' תכלית אהבה וכו' בין יקבל טובות מאת הקב"ה, ובין יקבל יסורין ותוכחות, יחשבם לאהבה לו כדכתיב נאמי נים פצעי אוהב, וכדכתיב וכל מאדך, ופירשו בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאוד. וכו'. והיינו מדת נחום איש גמזו שהיה אומר גם זו לטובה, רצה לקשרה תמיד (את מדת הדין שמרמו על צד שמאל) בצד החסד הנקרא טוב, והיה אומר גם "זו" (לשון נקבה) שנראה שהיא בשמאל (דין כנ"ל) - קשורה בגבורה, אינו אלא לטובה - היא קשורה בחסד. והיה שם דעתו אל צד הטוב במדה ההיא, ומסתיר דיניה. (והיינו שהיה מתעלם מקושי הענין ומתרכז רק בטוב שאפשר למצוא בה או ע"י אמונה בד' הטוב, שהכל טובה). וזו היא הנהגה גדולה להקשר בחסד תמיד עכ"ל.

וע"ע רמב"ן בהקדמה לספר דברים בסוף דבריו וז"ל. וטרם שיתחיל בביאור התורה, התחל להוכיחם וכו' ולחזק לבם בהודיעו אותם כי במדת הרחמים יתנהג עמהם לעולם, שלא אמר אדם "לא יוכל לרשת את הארץ, כי אין אדם אשר יעשר טוב ולא

מוסר מועיל מאוד

לקראת ימי אלול הקדושים, א"א לתאר את גודל התועלת של שינון הפסוק, שהוא יסוד כל האלול, וכל העלייה בתו"ש, אני לדודי ודודי לי, וכל המרבה לשנונו הרי זה משובח. אפשר גם בדרך לחשוב את הפסוק, או לומר אותו בשקט לעצמו.

בכל מצב אתה בן יחיד לקב"ה

כדאי לוותר ולהודות שהשני צודק! וזהו גם כן המושך מתחילת הפסוק - בנים אתם לד' אלקיכם - זה לא לפי כבודך לריב ולעשות אגודות ומחלוקות! כי אתם בנים לד'. וזהו ההיפך הגמור מקו המחשבה של העולם. הם אומרים "תעמוד על זכויותיך, ותלחם עד שתשיג מה שמגיע לך"! וכך נהג עשיו ששנא את יעקב לעולם ועד. אנחנו יודעים איזהו גבור הכובש את יצרו. הגבורה והשי- מחה האמיתית שייכים למי שיודע לוותר! ואז אתה בן תורה אמיתי, ובן של אביך שבשמים שמתפאר כך! כדי להגיע לדרגות האלה אנחנו חייבים הרבה מוסר, והדרכה, יחד עם בטחון והכנעה בריאה!

כי עם קדוש אתה וכו' ובך בחר ד' וכו'

שואל הנצי"ב, הרי הפסוק כבר ביאר הטעם על לא תתגודדו - משום בנים אתם לד' אלקיכם. ולמה התורה חוזרת לאמר עוד טעם. עוד יש לדקדק שהפסוק מסיים באריכות ובך בחר להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה.

אבל לפמשנ"ת, יובן שהתורה רוצה שנבין עוצם חשיבותינו, כדי שלא נצטער על מת ח"ו, וגם לא נעשה אגודות וכו"ל, ונדע כמה אנחנו עם קדוש לד'. ועד כדי כך התורה מדגישה לנו שאין בכל העולם אדם מאושר כמוך! מכל העמים אשר על פני האדמה! כמו שאומרים לאדם "אתה האדם הטוב ביותר בכל העולם!!" הפסוק הזה עמוס בשבחן של ישראל, וכל יהודי צריך להרגיש שהוא נבחר מתוך קבוצה גדולה של אנשים, ושהוא המובחר והמשובח שבכולם! ואין בכל העו- לם מי שדומה לו כלל!

פסוק זה הוא תרופה לכל מי שסובל מדימוי עצמו שלילי. תקח את הפסוק בתמימות ותבין שהתורה ק"מ מדברת עליך - אתה בעצמך! ותשנן פסוק זה עוד ועוד עד 101 פעמים! אין מילים מיותרות בתורה, הקב"ה רוצה שנעריך את עצמינו מאוד, ונבטח בכוחותינו, ונדע חשיבותנו, מכמה וכמה סיבות! ולהרבה מאתנו נצרך חיזוק אישי. אתה יודע כמה סיבוכים מכל הסוגים, יתבטלו, אם נשב פעם לזמן קצר של כמה דק', ונרשום לעצמינו את כל השבחים ששמענו על עצמינו! אלה שעושים כן בעקשנות, מתעלים מאוד! ועי' כאן בסמוך.

הרבה מאתנו לא נגדל לאותו אדם גדול שהיינו יכולים, כי איננו מעריכים את עצמינו מספיק. הקב"ה אמר אנכי ד' אלקיך! - ללמדנו, כמו שאבי מורי זצ"ל היה אומר "אני מרגיש בן יחיד של הקב"ה!!" וזה כל האדם!! בנים אתם. אין לך הרגשה טובה יותר מבן אצל אביו. הרגשת שמירה ובטחון, אהבה וחשיבות, וכבר אינך מודאג מה פלוני חושב עלי, כי הרי אתה עומד על יד אביך הגדול! כל השבחים שאמרו לך, תאמין בהם בתמימות, ותדע כי מן השמים גלגלו שתשמע אותה השבח. אם שמעת

מעלה ושבח, אתה חייב לחשוב - איך אני מגיע לשבח זה באמת!

לרבינו גרשון ליבמן זצ"ל היה לב חם ואוהב מאוד, תלמידיו הרגישו עליו - שהוא אביהם. ונראה ששורש כל עבודתו היה להרגיש כמה שהשי"ת הוא אבינו. הוא שינן כל ימי חייו את הפסוק "ואני קרבת אל- קים לי טוב" ובאמת בספרו - דגל המוסר - יש שתי שיחות על ענין

מורי ורבי הרב חיים מרדכי ווינקראנץ זצ"ל

היה אומר לי - "כשאדם לומד מוסר על אמונה ובטחון, הוא נהיה אדם יותר געשמואק - "כי כמה שאתה קרוב להשי"ת, ואינך מודאג, אתה זוכה לשמחה פנימית ואמיתית (כי אתה חי את עצמך באמת!). אינך חושב כ"כ על עצמך, ויש לך לב פנוי לעשות חסד לאחרים. אנשים אחרים ימשכו אליך, ואתה תשתנה להיות יותר משוחרר ובלי פחד מא- נשים, ותוכל לדבר ולשמח אחרים, יותר מטיבעך עכשיו!!"

בנים אתם לד' אלקיכם לא תתגודדו. פרש"י לא תתנו גדידה ושריטה בבשרכם על מת כדרך שהאמוריים עושים, לפי שאתם בניו של מקום ואתם ראויים להיות נאים, ולא גדודים ומקורחים ע"כ. מבואר כאן דבר נפלא. - שאף בזמן צערו ואבלו של אדם הוא חייב לזכור שהוא בן יקר להשי"ת, ושצריך לה- ראות נאה, ולהיות במצב של שמחה פנימית, ונכב-

דות. להרבה מאתנו יותר קל להיות עצובים ומדוכאים, בשעת קושי וצער, מאשר להתגבר ולהשאר בשמחה, על אף המצב. צריך בשביל זה לעבור הרבה פעמים על שער הבטחון!

יהודי אינו מבטל א"ע אלא בפני השי"ת. מה מונח במנהג האמוריים לה- תגודד ולעשות קרחה על המת? נראה שהוא מראה בכך ביטול מסויים לאותו אדם שמת. הוא מזלזל בגוף שלו ומכער אותו, כדי לתת כבוד למת. בכך הוא מראה כמה הוא אבוד ובטל בלי אותו אדם. אבל יהודי צריך לדעת שאינו תלוי בשום אדם ולא בשום מצב אלא אך ורק באביו שבשמים, וזה הרי אינו משתנה בשום מצב - אשרינו מה טוב חלקינו! בנובהרדוק עשו עסק גדול - לא להתבטל לבשר ודם. יש אנשים שאתה "נמס" כשאתה עומד על ידם, כגון אנשים עשירים, או אנשים עם כו- חות נפש חזקים עם בטחון עצמי מופרז, או אנשים בעלי כח, או רופא, או להבדיל אפילו גדולי תורה! אסור לנו לשכוח שלאף אחד בעולם אין כח חוץ מהקב"ה. אסור לנו להתפעל משום אדם, אלא לתלות כל הכח והגדלות בהקב"ה.

זהו עבודת חיים. הקב"ה הוא אביך האמיתי. ואתה צריך להיות מאוד מחובר אליו ע"י הצלם אלקים שלך! מותר לכבד ולאהוב אנשים אחרים, רק אם אינך שוכח עי"ז את חשיבותך!

לא תתגודדו - לא תעשו אגודות אגודות. חז"ל דרשו גם ענין האחדות מפסוק זה. (אסור שיהיו שני מנהגים בעיר אחת עם ב"ד אחד, כי זה יכול לגרום מחלוקת). יתכן שהתורה מרמזת לנו כמה מסוכן המחלוק- קת. ושהוא לא פחות מלחתוך את עצמו! מי שמסתובב עם הקפדה על אחר, צריך שידע, שזה יוכל לפגוע בו עצמו! (בנפשו, או אפילו בגופו). וגם אם הנך צודק, וכל חבריך אומרים לך שאתה ה"צדיק", אעפ"כ אינו כדאי לריב וללכת לדין תורה. זה יסחוט ממך כוחות נפשך, וגם יזיק לני- שמתך בכמה אופנים. חז"ל אומרים - "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה (שבת נ"ו). ואעפ"כ דוד המלך אמר מיד "חטאתי!" חכמי המוסר היו אומרים "לא מספיק שהאדם יודה על האמת, אלא תהיה מודה אף על השקר!" והענין - גם אם אתה בטוח שהאמת אתך, הרבה פעמים

בטחון אמונה ושמחה

מעלה גרה - שמח בחלקו

באבן שלמה (פרק ג' אות ב') כ' שכפי מזג המאכל, כן יהיה טבע האוכל וכו'. וכל העבירות וחטאים, הכל מחמדה כמו שאמר מרו שלא תחמוד כולל כל הדברות וכל התורה כו'. וכל העוף הטורף טרף, סימן שאין בו מדת ההסתפקות כו'. בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, והוא ההסתפקות. וכן הוא בבהמה סימן מעלה גרה - שמסתפק במאכל שבקרבו. וכן מפרסת פרסה הוא סימן שאינו דורס וטורף טרף, אלא גדל על אבוסו. עכ"ד.

ונראה להוסיף ע"ז שיהודי ילמד מענין מעלה גרה, כסדר לחזור עוד ועוד (בבחי' מעלה גרה) בהודיה להשי"ת על כל מה שהוא נותן לו - זווגו, קרוביו, בריאותו, תורתו, כשרונותיו וטבעו המיוחד במינו! - בלי להתעייף. גם מפרס פרסה יכול לרמוז על יד פתוחה לאחרים. כי השמח בחלקו, שמח גם לתת לאחרים.

צריך לחשוב שני הדברים. א) שבודאי השי"ת מרמז שצריך לפשפש במעשיו. ובאמת יקח זמן לעשות כן! ב) לגבי עצם הצרה יכול להקטין נו ולבטל בעיניו, ולא להבהל ממנו. כי ברגע שהתעורר לתשובה ע"י הצרה, הרי הוא קיבל בהכנעה את הרמז של הבורא עולם, ומעכשיו כבר אין לו להתפעל מהענין. אלא אדרבה יבטל את הפחד וידע שעצם זה שמשתדל לחזור בתשובה, יחד עם בטחונו בחסדי ד', הוא הסיבה הגדולה ביותר שהשי"ת יהפכנו לטובה! והעיקר - שתמיד תישאר במצב של שמחה, ואף פעם אל תתן לשום מצב להוציאך ממצב רוחך הטוב!

קול קורא קדוש אלול

אביגדור מילר זצ"ל בכל הזדמנות שתוכל, תחשוב מחשבות חיוביות, בפרט כשיש מצב שלילי, בין ברוחניות, ובין בגשמיות, בין לכלל ובין לפרט, זהו פעולה של בטחון והוא מצווה. לימוד שער הבחינה ושער הבטחון עוד פעם ועוד פעם עד כדי שאתה דבוק בזה לגמרי הוא נפלא. קח גם חבר טוב שיזכיר לך כסדר לעשות הדברים האלה - ואם הוא בטבע "נודניק" זה עוד יותר טוב! תכתוב את כל השבחים שאמרו לך מעודך, תחזור עליהם ותוסיף עליהם יום יום. זה יהפוך אותך לאדם חדש. ובודאי תפילה בלי הפסקה שיהיה לך אלול מרומם - אין ערוך אליה!!

עוד עצה טובה, כידוע מהגרי"ס זצ"ל, תתנהג בחדש לאחרים תשאל בשלום חבריך, תשא בעול, ותתפלל עליהם. זהו הסגולה היותר גדולה לזכות במשפט שלנו. בברכה לכתובה וחתמה טובה!

זה, וכותב שם שאנחנו חייבים לשנן לעצמינו המון פעמים שהשי"ת הוא אבינו - כי בלי שינון, זה לא יכנס לראשינו! זה גרם לו להתנהג בחום ואהבה לתלמידיו, כי הוא הרגיש תמיד חום ואהבה מהשי"ת!! ומכאן זה הגיע לבטחון נשגב עד מאוד. זה גם הוליד אצלו להבת אש של מסירות נפש לאביו שבשמים, כיון שהרגיש אהבת השי"ת אליו יום ולילה בלי הפסק, והיה לו תאוה גדולה לעשות לפניו נחת רוח כביכול (ועי' נובהרדוק).

שאלות ותשובות עם הרב שליט"א

שאלה: הרב מרבה לדבר בענין ביטול הצרות ושאינו רוצה לשומעם או להאמינם בהם. הרב הוסיף שצריכים לדעת איך ומתי להתנהג כך. מה הם הגדרים בענין זה.

תשובה: באמת בסלבודקא היו אומרים שכל צער או צרה שנוגע לאדם או לכלל ישראל, הוא גילוי ורמז מן השמים לתקן איזה ענין, ושאסור לבטלו. ועי' רמב"ן בהקדמה לתורת האדם שכ' שהאבל על מת - עבר דה לאלקינו, וכו' (ע"ש). כי אומץ הלב בזה מדרך המרד, והמורד בו מדי רכי ההודאה והתשובה וכו' ע"ש. והיינו שאסור לזלזל בצרות שהשי"ת שולח כי זה כמו שמי שמקבל עונש מהמלך וצוחק ע"ז. (ועי' תרגום על איכה ג' ל"ג). אבל הרבה אנשים, שנוטים להרגשה של שפלות (דיכאון), צריכים לגשת לייסוריהם בצורה אחרת, ובנובהרדוק חששו מזה, והזהר הסיבה שהיו נוטים לא להתפעל מדברים קשים, ולדעת שאת הכל השי"ת יכול לשנות ולרפאות. וראיתי דברים אלו אצל אנשים גדולי לים! וזה צריך ללכת יחד עם דברי הרמב"ן הנ"ל. כשיש צרה או צער ח"ו, ששמע בעל כרחו (כי אין מצוה לשמוע...), או שנוגע אליו, אז הוא

אנחנו עכשיו נכנסים לימים "המפחידים" של אלול, וידוע שבדורות קודמים, הצדיקים, ואף פשוטי עם היו מתעלפים בשעת מברכין חודש אלול! אם לא היינו כ"כ מושפעים מ"דעת בעלי בתים" שזה נובע מהגויים, היינו ג"כ מפחדים. הרי כל הצלחתנו בעוה"ז תלויה במעשיו בחודש הרחמים!!

אבל כשאנחנו מזכירים לעצמינו שהשי"ת הוא אבינו אוהבינו, וכל אחד מאתנו, הוא בן יחיד אצלו, זה מרומם את לבנו ומרגיע אותנו, ועוזר לנו להרגיש חובה בריאה ושמחה לבוראינו ית"ש. רבינו גרשון אמר פעם שהתשובה העיקרית באלול הוא על בטחון בהשי"ת. [למילים יש כח עצום. אם אדם מרגיל את עצמו לחזור עוד ועוד "אני אוהב אותך השם" או "השם, אתה כל כך טוב אלינו", גם אם אינו מרגיש כן בלב, הדברים שמוציא בלשונו, יחדרו ללבו, ובמשך הזמן ירגיש כן. מרבי

'עיקר התשובה באלול צריך להיות להתחזק בבטחון'

מספיק קירבת השם. הרי מי שמרגיש שויתי ד' לגנדי תמיד הוא הרי צדיק גמור כמש"כ הרמ"א בתחילת אורח חיים שזהו כלל גדול במעלות הצדיקים, ועי"ש בביאור הגר"א שהוא כל מעלת הצדיקים. ועיקר הדרך להגיע לזה הוא ע"י שלומדים כמה הקב"ה קרוב אלינו, כי ההרג

כך אמר רבינו גרשון ליבמן זצ"ל, והיינו גם ללמוד על בטחון וגם לרשום את כל ההשגחה פרטית שאתה זוכה לראות. ולמה באמת זהו התפקיד כעת? הלא עכשיו העיקר אמור להיות תשובה? התשובה לשאלה זו היא, שעיקר הסיבה לחטאים שלנו היא משום שאין אנו מרגישים

בטחון בדרך נובהרדוק

מתחרט על כל העבירות ורוצה רק לחזק את הקירבה הזאת כמה שרק שייך. אין תשובה יותר מרוממת מזו!

שה של קירבת השם אין לנעימותה תחליף, ובפרט כשאתה לומד יום יום כמה השי"ת טוב ומיטיב, וכל מה שעושה לך - הכל באהבה ובמחשבה ולטובה. ברגע שתרגיש את ההרגשה הנפלאה הזאת, כבר ממילא אתה

נתן תתן לו, ולא ירע לבבך בתתך לו, כי בגלל הדבר הזה יברכך ד' א-לקיך וכו' (טו י)

העניך תעניך לו וכו' לא יקשה בעיניך בשלזך אותו וכו' (שם פסוקים יד ו-יז)

ובפרט על מדת הסבלנות. הצדיק רבי זונדל מסאלאנט אמר: 'כל עכבה לטובה'. כל פעם שיש עיכוב זה באמת הטוב ביותר בשבילך! וכמו שקב- לת ייסורים באהבה מביא ישועות, כך גם עיכובים נחשבים ייסורים, ואם מקבלים אותם באהבה ובאמונה, זוכים לכל הברכות והישועות.

חשוב לזכור שזהו אחד היסודות בבריאת העולם. הסדר הוא - ויהי ערב ויהי בוקר, יש קודם כל חושך, ורק אח"כ מגיע האור. כל העניינים שמי ציקים לך, ואתה מרבה עליהם בתפילה שיעברו, ייעלמו הרבה יותר מהר ע"י שיהיה לך סבלנות ואתה מבין שהסבלנות הוא הכנעה לרצון השם. כשאדם קופץ לגובה, הוא מתכופף בתחילה, וכמה שהוא מתכופף יותר, יוכל לקפוץ קפיצה יותר גבוהה. כך, כמה שאתה נכנע יותר, אתה מתעלה יותר, וממילא גם מקבל יותר. תבין שאתה לא בעה"ב! יש בעה"ב שיודע בדיוק מה שהוא עושה, והוא עושה הכל לטובתך!

תראה איך אברהם אבינו חיכה 100 שנה עד שזכה ליצחק, וכמה השתלם לו לחכות! זוהי עבודה חשובה מאד להבין ולכבד את כל אותם עיכובים כשלוחים מן השמים, כדי לנסות אותנו ולעזור לנו לגדול במנוחת הנפש ובסבלנות. זה חשוב עד מאד, ויתכן שמי שעובד ע"ז מתקן את חטא העגל, שנגרם מכח חוסר סבלנות.

נחזור לענין ההצלחה שע"י החסד. מסתבר, שאם אדם זוכה להיות תמים אמיתי, וסומך על מאחז"ל כל המרחם וכו' כנ"ל, אז הוא יוכל לקבל ישר- עתו יותר מהר, אם הוא באמת מאמין ובוטח שיקבל.

האבן עזרא ורבנו בחיי מסבירים את המצוה של העניקה שהוא מלשון 'ועניקים לגרורותיך', וז"ל הטעם, עשה לו כבוד ותפארת ממנוך ע"כ, ורבנו בחיי מוסיף עוד פי', מלשון עניקים, גבוהי הקומה, כלומר, תן לו מתנות גדולות, ע"כ. והענין בזה הוא כדי להרים שוב את החשיבות שלו בעיניו, שיצא על ידי המתנות הגדולות האלה, מההרגשה השפילה של עבד, לשל בן חורין עם רוממות. אבל התורה מוסיפה אזהרה: לא יקשה בעיניך וכו' אל תתן לו מתוך קושי ועם לב כבד, תן לו בשמחה! וכן בצד- קה, לא ירע לבבך. כשעושים חסד בלב שלם, זה חסד אחר לגמרי. השכר שהוא מקבל הוא גם שכר אחר לגמרי. כמו שכ' על מצות צדקה, ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ד' א-לקיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך. וזה כמש"כ האורחות צדיקים [שער השמחה] שהשי- כר של מצוה בשמחה הוא פי אלף ממצוה בלי שמחה. אבל יתכן שכאן יש עוד סיבה, גם אם אין שמחתו מצד עצם המצוה, אלא שהוא מאמין במשאחז"ל 'כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים', זה ג"כ סיבה שזוכה לרחמים במדה גדושה.

אמנם אני מכיר אנשים שעושים הרבה חסד, ולא רואים שמתברכים, אלא אדרבה, הם סובלים הרבה. יתכן שהם צריכים אמונה יותר חזקה בדברי חז"ל. כמה שמאמינים, כך זוכים. אברך אחד בעל חסד גדול סיפר לי, שרואה בחוש איך שהקב"ה משלם לו על כל חסד שעושה!

בכל זאת, לפעמים זה לוקח זמן עד שזוכים לראות את הברכה. הקב"ה ברא את העוה"ז עבור האדם, שצריך לעבוד תמיד על שבירת המדות,

השמחה באלול

חשבתך עתיד מוצלח וטוב, אז מחשבות הבטחון, בתוך תקופה, יביאו אותך לשמחה פנימית ובטחון אמיתי. יהודי צריך להיות תמיד במצב שיכול לרקוד מרוב שמחה. אם תעבוד על בטחון מתוך מחשבות טובות, תוכל לאחר תקופה להגיע לזה! *עוד דרך לקנות שמחה הוא ע"י שמי שמח אחרים, יש המון אפשרויות של צדקות וחסדים שאפשר להתע- סק בהם. וכמה שתעשה, יהיה לך יותר שמחה. ע"י החסד אדם מרגיש שמחה וגם חשיבות. א' הדרכים הטובים ביותר להשיג הערכה עצמית (self esteem), זה ע"י נתינה לאחרים. במדרגת האדם (מאמר בתקו- פות העולם) כתב כלל גדול: 'כל הנותן נוטל'.

אם אתה נוטה לעצבות (שזה כ"כ מצוי בדורנו) אז יתכן שבאלול הבעל"ט חשוב יותר שתעשה רשימה מכל המצוות שלך, מאשר לרשום את הע- בירות. זה מביא המון תועלת, כמו שכתבנו הרבה.

דרכים לקנות השמחה *רבי אביגדור מילר זצ"ל אמר פעם שאם תיכ- נס לבית חולים של מחלות קשות, אתה תלמד להודות ולשמוח על כל האברים והגידים שפועלים בך בצורה כ"כ נפלאה ומסודרת! *בעל מוסר גדול - שחיכו לא מש מפניו, יום ולילה לא יישבות. שאלתיו - איך הוא עובד על שמחה. תשובתו: בטחון הוא שמחתי בחיי! אם יש לך חבילה (פעקל) ואתה כסדר חושב בצורה חיובית (פאזיטיב) ותמיד תדמה במי

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

מפיצים בטחון לכל יהודי בכל העולם
אנחנו רוצים להגדיל את התפוצה ואנחנו מתמודדים עם הקיים עזרו לנו להפיץ את האור!
ניתן לתרום כנדרים פלוס ע"ש "למדני חוקיך" במדור "בטחון שבועי" בנק פאגי סניף 179 מס' חשבון 614114 ולציין עבור 'בטחון שבועי' וכן אצל יצחק יהודה לב ארי בטל' 0504121613